

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 139/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. marca 2008 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti P., a. s., so sídlom K., právne zastúpenej advokátkou Mgr. J. K., K., vo veci namietaného porušenia čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13 ods. 3 a 4, čl. 20 ods. 1 druhej vety, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 3 Cob 128/2007 a Okresným súdom Trebišov pod sp. zn. 14 Rob 65/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti P., a. s., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. februára 2008 doručená sťažnosť spoločnosti P., a. s., so sídlom K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13 ods. 3 a 4, čl. 20 ods. 1 druhej vety, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom Krajským súdom v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 3 Cob 128/2007 a Okresným súdom Trebišov (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 14 Rob 65/2007. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 27. februára 2008.

Zo sťažnosti a z priložených listinných dôkazov vyplýva, že sťažovateľka 30. augusta 2007 podala okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu vo veci zaplatenia sumy

1 000 000 Sk s prísl. Zároveň požiadala o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, keďže to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o svojvoľné uplatňovanie alebo bránenie práva. Uznesením okresného súdu č. k. 14 Rob 65/2007-30 z 11. októbra 2007 bolo rozhodnuté, že sa sťažovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznáva. Na základe jej odvolania uznesením krajského súdu č. k. 3 Cob 128/2007-39 z 21. decembra 2007 bolo uznesenie okresného súdu potvrdené.

Podľa názoru sťažovateľky citovanými rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu došlo k porušeniu označených základných práv. Všeobecné súdy bez relevantného dôvodu neprihliadli na predložené listinné dôkazy preukazujúce dôvodnosť žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov. Za tejto situácie výška súdneho poplatku vzhľadom na majetkové a príjmové pomery sťažovateľky predstavuje reálnu a objektívnu prekážku prístupu k súdu a dochádza k znemožneniu uplatnenia pohľadávky na súde.

Sťažovateľka žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 3 Cob 128/2007 a okresným súdom pod sp. zn. 14 Rob 65/2007 s tým, aby boli uznesenia krajského súdu z 21. decembra 2007 a okresného súdu z 11. októbra 2007 zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. Napokon požaduje aj náhradu trov právneho zastúpenia advokátkou v sume 6 732 Sk.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľka nepodala proti uzneseniu krajského súdu č. k. 3 Cob 128/2007-39 z 21. decembra 2007 v spojení s uznesením okresného súdu č. k. 14 Rob 65/2007-30 z 11. októbra 2007 dovolanie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Na rozhodnutie o tej časti sťažnosti, ktorá smeruje proti konaniu vedenému okresným súdom pod sp. zn. 14 Rob 65/2007, nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. V danom prípade proti uzneseniu okresného súdu bolo prípustné odvolanie ako riadny opravný prostriedok, a preto

právomoc poskytnúť ochranu označeným základným právam sťažovateľky mal krajský súd v odvolacom konaní. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Odlišná je situácia vo vzťahu k tej časti sťažnosti, ktorá smeruje proti konaniu vedenému krajským súdom pod sp. zn. 3 Cob 128/2007. Túto časť sťažnosti treba považovať za neprípustnú.

Sťažovateľka tvrdí, že nepriznaním požadovaného oslobodenia od súdnych poplatkov sa jej nedostane súdnej ochrany v súvislosti s vymáhanou peňažnou pohľadávkou 1 000 000 Sk, lebo bez zaplatenia súdneho poplatku (sťažovateľka si nemôže dovoliť súdny poplatok zaplatiť) všeobecné súdy nebudú o jej žalobe meritórne konať (konanie bude musieť byť zastavené). Inak povedané sťažovateľka, vlastne tvrdí, že postupom okresného súdu a krajského súdu, ktoré jej nepriznali oslobodenie od súdnych poplatkov, došlo k odňatiu možnosti pre sťažovateľku konať pred súdom.

Sťažovateľkou tvrdený stav zodpovedá dovolaciemu titulu podľa už citovaného ustanovenia § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku. Preto sťažovateľka mala možnosť na základe vlastnej argumentácie žiadať o ochranu označených základných práv v dovolacom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky. Sťažovateľka však takto nepostupovala a dovolanie nepodala. Nevyužila teda opravný prostriedok (dovolanie), ktorý jej zákon účinne poskytoval. Znamená to neprípustnosť sťažnosti.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. marca 2008